

O. IVEKOVIĆ, Nikota Zrinski pred juriš iz Sigeta. Zagreb, Hrvatski povijesni muzej

je vojni slikar. Potkraj života povukao se u dvorac Veliki Tabor u Hrvatskome zagorju.

Iveković se još za studija posvetio pov. slikarstvu. Poticali su ga njegov učitelj F. Quiquerez i zaštitnik I. Kršnjavi. Proučavao je povijest i pov. nošnje, nastojeći da slike budu što »realističnije i objektivnije«, tj. povijesno što točnije. Slikao je niz prizora iz djelovanja i sudbine obitelji Zrinskih i Frankopana: Oproštaj Zrinskog i Frankopana od Katarine Zrinske (1886. i popularnija verzija 1903), Provala Nikole Zrinskog iz Sigeta (1889), Zrinski i Sokolović u Sigetu (1889), Smrt bana Nikole Zrinskog u lovu (1891), Smrt Krste Frankopana pred Varaždinom (1911), Katarina Zrinska kod francuskog poslanika u Veneciji 1664 (1919), Posljednji Zrinski (1920), Rekvijem za posljednjeg Zrinskog (1931). Prikazivao je i druge pov. teme: Krštenje Hrvata po Ćirilu i Metodu (1890), Smrt Petra Svačića (1894), Povratak senjskih uskoka s pobjedonosne vojne (1895), Kod Visokog 1878 (1898), Smail-aga Čengić i vojvoda Bauk (1898), Bitka kod Gorjana 1386 (1901), Veronika Desinićka (1902), Krunidba kralja Tomislava (1904–05), Dolazak Hrvata (1905), Hrvati izabiru Kolomana kraljem 1102 (1906, u Zlatnoj dvorani u Opatičkoj ul. 10 u Zagrebu), Knez Rastislav i sv. Ćiril i Metod (1910, u Kansas Cityju, SAD), Cetinski sabor 1527 (1911), Bitka na Stubičkom polju (1919), Smaknuće Matije Gupca, Krvavi sabor u Križevcima 1397, Luka Ibrišimović kod Požege, Rakovička buna i Smrt Eugena Kvaternika u Rakovici. God. 1920. održao je retro-

spektivnu izložbu svojih hist. slika pod naslovom »Hrvatske revolucije od 1097. do 1918. godine«. Mnoge Ivekovićeve pov. kompozicije stekle su veliku popularnost i reproducirane (tehnikom oleografije) masovno prodrle u domove građana i seljaka. Rađene su akademskim pristupom u kojemu ima domoljubnoga romantičkoga zanosa, kao i elemenata poentilizma i Bukovčeve »šarene palete«. I. je najplodniji i najistaknutiji autor ranije faze pov. slikarstva u nas.

Slikarski su neposredne i svježe skice i akvareli s putovanja: hrv. stari gradovi (1898, s. B. Čikoš-Sesijom), iz Amerike (1910), s Velebita (1912), iz Slavonije, Srbije, Makedonije. Posebnu skupinu čine njegove slikarske bilješke s bojišta I. svj. r. Njegove žanr-slike (Predstraža na Kordunu, Mrtva straža, Predvečerje, Seoska kola na cesti, U ateljeu, Mlin na Sutli), kao i neki pejzaži (Zima, Zagreb u zimi), imaju kvalitete tonskoga slikarstva. Ivekovićeve se slike nalaze u Modernoj galeriji i Povijesnom muzeju Hrvatske u Zagrebu; slikao je također velike zidne slike s nacionalnim, folklornim i vjerskim sadržajima u kupoli Trgovačko-obrtnoga (danas Etnografskoga) muzeja u Zagrebu, u isusovačkoj crkvi u Sarajevu, u crkvi Sv. Križa u Križevcima i u crkvi hrv. iseljenika u Kansas Cityju. Ilustrirao je Marulićevu Juditu (1901, s C. Medovićem), hrv. dio djela Die Österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild (1902) i djelo Znameniti i zaslužni Hrvati (1925). Bio je urednik albuma Kolo hrvatskih umjetnika (Kolo jugoslavenskih umjetnika, II-IV, 1906-08). Radio je nacrte za pov. kostime za kazalište u Zagrebu: Šenoa-Ivanov, Zlatarevo zlato (1901), S. Miletić, Tomislav (1912).

Objavljivao je putopise i uspomene, pisao o kostimografiji i o temama iz lik. umjetnosti, osobito izložbama, katkada polemički. — Izlagao je u Zagrebu 1894 (s V. Bukovcem), 1901 (s C. Medovićem), sâm 1912, 1917 (slike s bojišta), 1918 (s M. Cl. Crnčićem), 1920, 1921, 1924, 1931, i na mnogim kolektivnim izložbama u zemlji i inozemstvu.

BIBL.: Historička nošnja hrvatskih kazališnih komada. Vienac, 1902, 44; S puta po Italiji, HK, 1907, 3; Iverje s puta po Americi. Vienac, 1911, 1–4, 6, 7, 9–11; Uspomena jednog ratnog slikara, Slobodna tribuna, 1922, 243–278; Iz zabilježaka ratnog slikara, Riječ, 1931, 5–12, 14, 15.

LIT.: I. Kršnjavi, Pogled na razvoj hrvatske umjetnosti u moje doba, HK, 1905, str. 274–275, 287–288, 290, 305. – V. Lunaček, Hrvatske revolucije (katalog), Zagreb 1920. – Četrdesetgodišnjica rada O. Ivekovića, Svijet, 25. II. 1928. – M. Schneider, Historijsko slikarstvo u Hrvatskoj, Zagreb 1969, str. 35–38, 95–102. – Počeci jugoslovenskog modernog slikarstva (katalog), Beograd 1972, str. 219–231.

IVEKOVIĆ, Sanja, lik. umjetnica (Zagreb, 6. I. 1949). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1970. Bavila se ambijentima i zahvatima u urbanom prostoru (izložba »Mogućnosti za '71«). Radila je grafički dizajn za emisije Televizije Zagreb (1972—75). Od 1976. posvećuje se isključivo mediju videa i performansa. Od 1982. izlaže i sudjeluje na međunar. videofestivalima u Rimu, San Sebastianu, Ljubljani, Bonnu, Montrealu, Parizu. Veći broj svojih video-radova ostvarila je tijekom studijskoga boravka u Kanadi 1978. i 1990—93. Djela joj se nalaze u zbirkama muzeja moderne umjetnosti u Zagrebu, New Yorku, Amsterdamu, Tokiju, Zürichu, Ottawi i Fukui. LIT.: D. Matičević, Sanja Iveković (katalog), Zagreb 1979. — Isti, Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina (katalog), Zagreb 1982. — D. Matičević, Zagrebački krug, Nova umjetnička praksa (katalog), Zagreb 1978. — B. Tomić, Video Sanje Iveković i Dalibora Martinisa, Moment (Beograd), 1986, 6. — Sanja Iveković, »Talking about video«, Art Bulletin, 1988, 3. M. Sus.

IVINJ, predio SZ od Šibenika. U sr. vijeku selo i župa. Župnu crkvu Sv. Martina, građenu u romaničkome stilu, spalili su sred. XVI. st. Turci; poslije je obnovljena. U njoj se nalazila oltarna slika s prikazom Gospe i drugih svetaca. Oko crkve je groblje sa stećcima, a u blizini je otkriven kasnoant. grob bogat prilozima. U uvali Makirina naziru se ostaci rim. i srednjovj. solane.

LIT.: K. Stošić, Sela šibenskog kotara, Šibenik 1941, str. 213. — V. Sokol, Stećci na Ivanju kod Šibenika, Prilozi — Dalmacija, 1974. 
Z. Gu.